

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 การสุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน (Multi-Stage Stratified Random Sampling) โดยสุ่มโรงเรียนจาก 8 กลุ่มโรงเรียนมากลุ่มละ 1 โรงเรียน ได้จำนวน 8 โรงเรียน สุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนมาโรงเรียนละ 2 ห้อง ได้ตัวอย่างประชากรจำนวน 644 คน แบ่งเป็น 12 กลุ่ม ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองคือ นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับสูงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบปล่อยปละละเลย แบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป และแบบเข้มงวดกวดขันจำนวน 51, 26, 29 และ 38 คน ตามลำดับ นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับปานกลางที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบปล่อยปละละเลย แบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป และแบบเข้มงวดกวดขันจำนวน 95, 49, 60 และ 68 คนตามลำดับ และนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่ำที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบปล่อยปละละเลย แบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป และแบบเข้มงวดกวดขันจำนวน 78, 36, 61 และ 53 คนตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
  - 1.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง
  - 1.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียน ซึ่งแบ่งลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 4 ลักษณะ ตามแนวคิดของ โรเจอร์ (Rogers 1972 : 117) และเฮิร์ลลอค (Hurlock 1978 : 66) รวมกันคือการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ เส้นตรงและมุม ความยาว พื้นที่และปริมาตร แบบทดสอบฉบับนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.23-0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.61

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองและแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนไปให้นักเรียนตอบ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ทดสอบนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล นำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองแบบต่าง ๆ มาวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way Analysis of Variance) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé Method)

ด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับปานกลางและกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่ำ

2.2 กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไปที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับสูงและกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่ำ

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค้นพบต่อไปถึงว่า เมื่อจำแนกตามภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองแต่ละแบบ พบว่านักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับสูงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับปานกลางที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่ำที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงไม่ว่านักเรียนจะมีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับสูง ระดับปานกลางหรือระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะเป็นคนมีเหตุผล มีความเป็นอิสระ กล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ตลอดจนมีโอกาสฝึกคิดและตัดสินใจ อันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่เป็นนามธรรม เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการคิด ใน

การเรียนคณิตศาสตร์นั้นจะต้องอาศัยการให้เหตุผลและการฝึกฝนอยู่เสมอ วรณงาม รุ่งนิสฺฐธิ์พงษ์ (2522 : 54) ให้ความเห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้น จะช่วยฝึกให้รู้จักคิดและตัดสินใจด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล เป็นการส่งเสริมความสามารถทางการคิดและสติปัญญาให้ดีขึ้น ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ครอนบาค (Cronback 1963 : 243) กล่าวไว้สรุปได้ว่า บิดามารดาที่ใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้บุตรมีความอยากรู้อยากเห็นและชอบการแข่งขันมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เพราะบิดามารดาที่อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะเร่งให้บุตรของตนมีความเป็นอิสระแห่งตน คือ สามารถช่วยตัวเองได้และเป็นตัวของตัวเอง มีอารมณ์ผ่องใส ทำให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับปานกลาง และนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่ำที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด-กวดขันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ผู้ปกครองมักกวดขันดูแลเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มุ่งหวังให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้นักเรียนต้องสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนตลอดเวลา สอดคล้องกับที่ นัมรอยด์ (Pumroy 1966 : 75) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า บิดามารดาประเภทเข้มงวดกวดขันจะวางกฎเกณฑ์ให้บุตรปฏิบัติตาม หากบุตรฝ่าฝืนจะถูกลงโทษอย่างยุติธรรมและสมเหตุผล บิดามารดาประเภทนี้มักกระตุ้นให้บุตรมีความสามารถเกินธรรมชาติของเขา และยังชอบเร่งรัดให้บุตรพัฒนาไปเร็วกว่าอายุ และสอดคล้องกับคำกล่าวของแรดเก (Radke 1964 : 109) ที่ว่า การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาฝึกความเป็นระเบียบ จะทำให้บุตรเป็นคนมีระเบียบ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ซึ่งในการเรียนคณิตศาสตร์นั้นนอกจากจะต้องฝึกการคิด ฝึกการใช้เหตุผลแล้วจะต้องเอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตลอดทั้งผู้ปกครองคอยกวดขันดูแลเกี่ยวกับการเรียนอย่างใกล้ชิดย่อมทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองไม่เข้มงวดกวดขัน

สำหรับนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป จะมีสภาพแวดล้อมของการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

ออกไป นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีอิสระมากเกินไปโดยไม่มีขอบเขต ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ไม่ได้รับคำแนะนำช่วยเหลือ รู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง ชาติที่ฝังทางใจ ทำให้คิดแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยขาดเหตุผล ถิ่น แพเพเซอร์ (2517 : 72) ให้ข้อคิดว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะขาดความเอาใจใส่จากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีระเบียบวินัย ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ลักษณะดังกล่าวไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับที่กรมวิชาการ กองวิจัยการศึกษา (2531 : 43) ศึกษาพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะส่งผลให้กระบวนการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนต่ำ ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป ไม่มีอิสระในการคิดและการกระทำ นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองอยู่ตลอดเวลา ทำให้เป็นคนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของมอร์ริว และวิลสัน (Morrow and Wilson 1961 : 510) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไปจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ชมนาดสิบศรี (2532 : 72) ให้ข้อคิดว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไปต่างก็ขาดโอกาสฝึกการคิด การใช้เหตุผล สภาพการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบนี้ไม่เอื้อต่อการพัฒนาทางการคิดและการใช้เหตุผล ตลอดจนบุคลิกภาพ ความอยากรู้อยากเห็น ความคิดสร้างสรรค์ซึ่งมีผลต่อความสามารถในกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลังด้านการศึกษของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค้นพบต่อไปถึงว่า เมื่อจำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองแต่ละแบบ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มีภูมิลำเนาหลังด้านการศึกษของผู้ปกครองระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลังด้านการศึกษของผู้ปกครองระดับปานกลางและนักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลังด้านการศึกษของผู้ปกครองระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลังด้านการศึกษของผู้ปกครองระดับสูง ผู้ปกครองมักให้การสนับสนุนด้านการศึกษ และสามารถให้คำปรึกษาตลอดจนชี้แนะแนวทางให้เด็กแสวงหาประสบการณ์ในการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะช่วยเพิ่มพูนสติปัญญา ดังที่ ตรี ภาวภูตานนท์

(2529 : 7) ได้สรุปไว้ว่า บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาสูงจะเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาที่จะช่วยให้บุตรของตนมีอาชีพที่ดี มีฐานะมั่นคงในอนาคต จึงพยายามชักจูงให้บุตรเอาใจใส่ในการเรียน อีกประการหนึ่งนั้นสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับสูงมีบรรยากาศทางวิชาการสูงกว่าสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับปานกลางและนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของจินตนา ซึ่งจิตตวิสุทธิ (2529 : 3) ที่ว่า บรรยากาศทางวิชาการของครอบครัวหรือสภาพแวดล้อมทางบ้านที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนและการศึกษาหาความรู้ของเด็ก น่าจะมีส่วนช่วยเสริมสร้างให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนให้ถึงระดับความสามารถ ดังนั้นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถจึงอาจมาจากครอบครัวที่มีบรรยากาศทางวิชาการน้อยกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไปที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับสูงและนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาในระดับสูงตระหนักถึงคุณค่าในการศึกษาเพื่อเกียรติยศชื่อเสียง และพยายามที่จะรักษาสถานภาพระดับเดิมของตนไว้ ในขณะที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษาในระดับปานกลางตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต และช่วยเลื่อนระดับหรือช่วงชั้นทางสังคมได้ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษา ระดับสูง และผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการศึกษา ระดับปานกลางจึงสนับสนุน ส่งเสริม การเรียนของนักเรียนและคาดหวังให้นักเรียนมีผลการเรียนดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ชชและบาวแมน (Pierce and Bowman quoted to Torrance 1965 : 8) ที่พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบิดามารดามีการศึกษาดี มีความคาดหวังจากเด็กสูง ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำบิดามารดามีการศึกษาต่ำ ไม่เห็นประโยชน์และความสำคัญของการศึกษา จึงไม่สนับสนุนและไม่คาดหวังในผลการเรียนของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คำสิงห์ ศรีภา (2517 : 33) ที่สรุปไว้ว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีสติปัญญาสูงแต่ไม่ได้ใช้สติปัญญาให้เต็มที่ มักเป็นนักเรียนที่เกิดมาท่ามกลางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

3. จากผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันในแต่ละแบบของภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง แตกต่างกันในแต่ละลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ความคิดสร้างสรรค์และสติปัญญาของนักเรียนภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้นทั้งการอบรมเลี้ยงดูและภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง จึงส่งผลร่วมกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังที่ อานนท์ อภาภิรม (2517 : 25) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอันประกอบด้วยระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ของบิดามารดามีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูซึ่งย่อมส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความเป็นประชาธิปไตยเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกภาพ ได้ใช้เหตุผลและพัฒนาความสามารถในการคิด
2. ครูผู้สอนควรชี้แนะแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขจุดบกพร่องในการเรียนของนักเรียน
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรรู้วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตยหรือแบบเข้มงวดกวดขันบ้างตามสมควร ไม่ควรปล่อยปละละเลยหรือปกป้องคุ้มครองมากเกินไป
4. ควรมีการวิจัยทำนองเดียวกันนี้อีก โดยใช้การเก็บข้อมูลแบบอื่น เช่น การสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนร่วมกับใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครองของนักเรียนร่วมด้วย เพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างประชากรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน โดยศึกษาติดตามระยะยาว เพื่อจะได้เห็นผลชัดเจนยิ่งขึ้น

6. ควรมีการวิจัยทำนองเดียวกันนี้ โดยศึกษากับตัวอย่างประชากรในระดับชั้นอื่นและวิชาอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย